

Nosztalgia és a többi

az egyre inkább terjeszkedő főzelékesek
mint isten lelkes küldöttei megszólítják
a hamburger-mázban és kóros éttermi lázban
szenvedő budapesti közép- és alsó bugyrokban
senyvedő koszos utcákon magukat fontosnak
de legalábbis a halálra érdemesnek tartó
polgárságra hajló olykor az öncsalásig süket
és harsogó porfogó teszem-a-dolgom-
de-minek meg hát ha-addig-élek-is

élek is meg nem is
de hát úgy se meg így se lesz jobb
bár a tüneteket azért olykor mentesítjük
s a metrón amikor összenézünk
akad egy-egy mosoly a reklámhajtású
pávakék-másodpéldány-hús alatt
szánalmas rövidzárlat

a földalattin ahogy kiérsz a Hősök terére
nem érdekelnek a Vezérek
a táguló világegyetem kockaköves
síkján gördeszkás-bringás halottas mintás
köd-füzérbe font útján a plútó utánig
az ólélek-esszenciás tengeren túl
de azért az öntudattól egy kerékbilincssel
visszább egészen a hátamig

leülnék egy percre
talán még a városligetbe is kimennék
felírnám a nevem minden padra
itt járt itt hált bennem a jóindulat
itt köszöntött rám valami fénylő
fázó csoda valami tett amit talán
jobb lenne ha le se írnék

visszamegyek hát a Hollán Ernő utcába
az Odeonon túlra
kérek egy sárgababfőzeléket házi fasírttal
kérek engedélyt abba hagyni
s kérem hogy ne zaklassanak tovább